Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1887-01-15

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 1 0 8

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10276

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Γ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 108.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . φρ. 15

ΕΛΠΙΓΞ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. — Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

(Συνέχεια.)

Ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον ἐξεθέσαμεν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς δεκάτης εἶνε καθ' ἡμᾶς ὁ εὐκολώτερος καὶ δικαιότερος. Εὐκόλως δύναται νὰ εὑρεθῇ τὸ διανεμηθησόμενον ποσόν, εὐκόλως δύναται νὰ γείνῃ γνωστὸν τὸ ποσὸν τῶν σπειρομένων στρεμμάτων, εὐκόλως δύναται πᾶσα γῆ νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῇ κατηγορίαν, καὶ εὐκόλως δύναται νὰ γείνῃ ἡ διανομή. Εἶνε δὲ δίκαιος διότι ἡ παρελθοῦσα ἀκταιτία ἐμπεριεῖχε καὶ ἀφόρους καὶ εὐφόρους χρόνους. Ἐν καὶ μόνον δύναταί τις νὰ ἀντιτάξῃ, ὅτι πιθανὸν νὰ συμβῇ μία ἀφορία καθ' ἣν ὁ γεωργὸς δὲν θὰ λάβῃ τίποτε, καὶ ὅμως πάλιν θὰ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ πληρώσῃ τὸ ὁρισθὲν μενον ποσόν. Ναί, λέγομεν, ἀλλὰ θὰ συμβῇ καὶ μία εὐφορία καθ' ἣν ὁ γεωργὸς ὤφειλε νὰ πληρώσῃ πολὺ περισσότερον ποσὸν, καὶ ὅμως τὸ αὐτὸ πάλιν θὰ πληρώσῃ. Οὕτω τέλος πάντων ἡμεῖς φρονοῦμεν, δὲν θὰ διστάσωμεν ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ὑπεροχὴν ἄλλου τρόπου, ἐὰν εὑρεθῇ τοιοῦτος καὶ εἶνε πράγματι τοιοῦτος. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα τοῦτο θεωροῦμεν ἐκ τῶν πρώτων ἐφ' ἃ ἡ Βουλή μας πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ.

Β'. Ἐπίβλεψις ἐπὶ τὴν γεωργίαν καὶ ὑποστήριξις αὐτῆς.

Πολλὰ δύναται νὰ πράξῃ πατρικὴ κυβέρνησις πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας, ἥτις εἶνε ὁ μόνος τῆς νήσου πλοῦτος, οἷον γεωργικὰς τραπέζας, διοχετεύσεις ὑδάτων πρὸς ἀρδευσιν γαιῶν κλ. πλὴν θεωρουμένων τούτων ἀδυνάτων πρὸς τὸ παρὸν, ὑπάρχουν ἄλλα εὐκολώτερα ἀλλ' ἐπίσης ἀναγκαῖα πρὸς προαγωγὴν τῆς γεωργίας. Π. χ. εἶνε ἀνάγκη νὰ ὁρίζηται διὰ κανονισμοῦ πότε ὁ ἀμπελουργὸς πρέπει νὰ κάμῃ ἔναρξιν τοῦ τρυγητοῦ του, πότε πρέπει νὰ συλλέγηται τὸ χαροῦπι, πότε ἢ πῶς πρέπει νὰ συλλέγωνται αἱ ἐλαῖαι, τρία ταῦτα, τὰ κυριώτερα, κατόπιν τῶν δημητριακῶν, προϊόντα τῆς νήσου. Εἶνε ὁμολογούμενον ὅτι καὶ ὁ τρυγητὸς γίνεται πάντοτε βεβιασμένος, πρὶν ἢ ὡριμάσῃ καλὸς ὁ καρπὸς, καὶ ἐκ τούτου γίνεται τὸ κρασὶ ἐλεεινὸν, καὶ τὸ χαροῦπι συναθροίζεται ἄωρον, καὶ αἱ ἐλαῖαι ῥίπτονται μὲ τρόπον βλάπτοντα καθ' ὑπερβολὴν τὰ ἐλαιόδενδρα. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶνε ἔργον ἑνὸς γεωργικοῦ συλλόγου ἢ γεωργικοῦ τμήματος, πλὴν ἐπειδὴ δὲν κατορθοῦται τοιοῦτο πρὸς τὸ παρὸν, πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τούτων ἡ Κυβέρνησις. Οἱ γεωργοὶ μόνοι των δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σκεφθῶσι τὴν ὠφέλειάν των καὶ νὰ διορθωθῶσιν. Ἀρχίζει π. χ. εἷς ἀμπελουργὸς νὰ τρυγᾷ τὸ ἀμπέλι του, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἀρχίσῃ καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸ γειτονικὸν ἐκείνου ἀμπέλι, διότι φοβεῖται ἀπὸ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ πρυγημένον, καὶ ὁ ἄλλος τὸ αὐτὸ, καὶ οὕτω διὰ μιᾶς ἀρχίζει ὁ τυργητός. ἀδιάφορον δὲ ἐὰν τοῦ ἑνὸς μὲν ἀμπελίου εἶνε ὥριμος ὁ καρπὸς τοῦ δὲ ἄλλου ἄωρος. Εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν χαρουπίων βιάζονται ποῖος νὰ ἀρχίσῃ πρῶτος διὰ νὰ εὕρῃ ἐργάτας εὐθηνοτέρους, ἅμα δ' ὁ εἷς ἀρχίσῃ ἀρχίζουν ἀμέσως ὅλοι· ἀδιάφορον ἂν ὁ καρπὸς εἶνε εἰσέτι πράσινος. Οὕτω λοιπὸν φρονοῦμεν ὅτι εἷς κανονισμὸς ἂν δὲν διορθώσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ κακὸν δύναται ὅμως νὰ παρέξῃ μεγάλην καὶ σημαντικὴν ὠφέλειαν. Δύναται προσέτι ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιτάττῃ τὴν δενδροφυτείαν δένδρων καρποφόρων οἷον ἐλαιῶν, ἀμυγδαλῶν, χαροῦποδένδρων κλ. τὰ ὁποῖα εἶνε μετὰ τὴν γεωργίαν τὰ μᾶλλον προσοδοφόρα. Δεν πρεπει νὰ ἀρχῆται ἡ Κυβένησις εἰς τὴν φύλαξιν καὶ διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων ἀγρίων δένδρων μόνον, καὶ νὰ μὴ φροντίζῃ περὶ φυτεύσεως νέων καὶ καρπίμων. Ἡ πρόσοδος τῶν καρπίμων δένδρων εἶνε σχεδὸν πάντοτε ἐξησφαλισμένη.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΤΕΛΟΣ

Ἡ σταφὶς, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ προϊόντα τῆς νήσου, ἦν ἀτελὴς ἐν τῇ ἐξαγωγῇ της. ἐδεκατίζετο καὶ αὕτη ὡς σταφυλὴ καὶ οὐδὲν πλέον· ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς δεκάτης τῶν σταφυλῶν ἡ σταφὶς ὑπεβλήθη εἰς τέλος ἐξαγωγῆς πρὸς 10 ο)ο. Οὕτω λοιπὸν ὁ φόρος τῶν σταφίδων ἐκτίεται ἐν ὥρᾳ ἐξαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ τέλος ἢ φόρος οὗτος, ἐν τῷ τελωνείῳ καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξαγωγῆς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐκτιμητοῦ οὐχὶ πρὸς 10 ο)ο ἀλλὰ πρὸς 12 πρὸς 15 ἢ καὶ πλέον, διότι τοῦτο ἐξήρτηται καθόλου ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαθέσεως αὐτοῦ. Οὗτος, δὲν δύναται μὲν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν σταφίδα ὑπὸ τὴν ἀγοραίαν αὐτῆς τιμὴν, δύναται ὅμως, ὡς καὶ γίνεται, νὰ ἐκτιμᾷ αὐτὴν κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν, χωρὶς ὁ ἔμπορος νὰ δύνηται ν' ἀντιτάττῃ εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν ταύτην οὔτε τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου οὔτε τὰ λογικώτερα καὶ ἰσχυρώτερα κατὰ τῆς γινομένης ἀδικίας.

Ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν οἴνων ἡ ἐμπορικὴ αὐτῶν ἀξία προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ καὶ αὐτὴ ἡ σκιὰ τοῦ νόμου ἐξανίσταται· τ' αὐτὸ δὲ γίγνεται καὶ ἐπὶ τῶν χαροῦπίων, ὧν ἡ τιμὴ ὁμοίως κατὰ μῆνα προσδιορίζεται καὶ τὸ τέλος τελεῖται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁρισθείσης δῆθεν ἀγοραίας ἀξίας τοῦ εἴδους, πρὸς 10 ο)ο· ἤτοι τὰ χαροῦπια ὑποβάλλονται εἰς ὡρισμένον τέλος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ λεγομένου Διοικητικοῦ συμβουλίου γιγνομένης.

Ἀλλὰ παρὰ ταῦτα, ἔχομεν καὶ τὰς τελωνιακὰς συμβάσεις, καθ' ἃς ἐπὶ ἐκτιμήσεως εἰσαγομένων, ἐπιζημίου τῷ ἐμπόρῳ, δικαιοῦται οὗτος νὰ ἐκτίσηται τὸ τέλος εἰς εἶδος, ἤτοι «τὸ τέλος ἐκ τοῦ τελωνιζομένου πράγματος». Ὅτε δὲ ὁ κύπριος νομοθέτης ἐνομοθέτει περὶ τοῦ τέλους τῶν σταφίδων, ὑπ' ὄψει βεβαίως εἶχεν ἢ τὴν ἐν τῷ τελωνείῳ γιγνομένην ἐκτίμησιν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς εἰσαγωγῆς ἢ τὴν ἐπὶ τῶν χαροῦπίων, διότι πράγματι περὶ τῶν αὐτῶν ἐπρόκειτο. Εἶδος ἐξαγωγῆς τὰ χαροῦπια, εἶδος ἐξαγωγῆς καὶ αἱ σταφίδες, δεκατείαν ἀντιπροσωπεύει τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τέλος ἐπὶ τῶν χαροῦπίων, δεκατείαν καὶ τὸ ἐπὶ τῆς σταφίδος τέλος, διότι ἅπαντα τὰ τῆς ἐξαγωγῆς εἴδη εἰσὶν ἀσύδοτα, ἀτελῆ· ὁ περὶ τῆς δεκατείας τῆς σταφίδος νομοθετήσας δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ δεκατεία αὐτῆς ἔμενεν εἰς τὴν αὐθαίρετον ἐκτίμησιν τοῦ τελωνείου, διότι τότε ἠδυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ «οὐδὲ τούρκικα.»

Εἰ μὲν λοιπὸν ἡ σταφὶς θεωρηθῇ ὡς δεκατιζομένη, καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ, ἀνάγκη νὰ προσδιορίζηται ἡ ἀγοραία αὐτῆς ἀξία ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὡς ἡ τῶν χαροῦπίων.

εἰ δὲ ὡς τελωνιζόμενη καὶ οὐχὶ δεκατιζομένη, νὰ ῥυθμίζηται τὸ τέλος αὐτῆς, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ λοιπὰ τελωνιζόμενα εἴδη· ἄλλως, τὸ ἐπὶ τῶν σταφίδων τέλος, ὡς ὁρίζεται, εἶνε οὐ μόνον αὐθαίρετον, ἀλλὰ καὶ λαφυραγωγικόν· ἀλλ' ἴσως πολλοὶ ἀγνοοῦσι πῶς νῦν ὁρίζεται ἡ ἀξία τῶν σταφίδων καὶ ἑπομένως πῶς τελεῖται τὸ τέλος αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ θὰ διαλάβωμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ ὁ ἔμπορος εἰς τὴν ἔκτισιν τοῦ τέλους αὐτῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην γίνονται μεγάλαι καὶ φοβεραὶ πολεμικαὶ προετοιμασίαι, ὄχι μόνον παρὰ τῶν μεγάλων Δυνάμεων παρὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἡγεμονιῶν καθὼς τὸ Μαυροβούνιον. Διάφοροι Κυβερνήσεις ἀσχολοῦνται περὶ μεταρρυθμίσεων πρὸς μεγαλειτέραν καὶ τελειοτέραν στρατιωτικὴν διοργάνωσιν, ὡς ἡ Γερμανία, Αὐστροουγγαρία, τὸ Βέλγιον κλ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἑώρτασε τὴν 1 Ἰανουαρίου τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐπετηρίδα τῆς εἰς τὸν στρατὸν κατατάξεώς του. Κατὰ τὸ 1807 δεκαέτης εἰσέτι εἶχε καταταχθῇ ἐν τῷ στρατῷ τῆς Πρωσσίας.

Ὁ Ἰδδέσλεϋ, ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἐπισήμῳ διαμονῇ τοῦ λόρδου Σαλισβουρῆ. Ἐνῷ ἀνήρχετο τὴν κλίμακα ὅπως διαλεχθῇ μετ' αὐτοῦ τὸν κατέλαβεν αἴφνης ἀδιαθεσία. Ἀμέσως μετηνέχθη εἰς τὸ ἰδιαίτερον δωμάτιον τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅπου ἐξέπνευσε μετά τινα λεπτά.

Φαίνεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Βάττεμβεργ προτίθεται νὰ μεταβῇ καὶ εἰς Αἴγυπτον διότι κατὰ τὴν «Σημαίαν» τοῦ Λονδίνου γίνονται ἐκεῖ προετοιμασίαι πρὸς ἀξιοπρεπῆ ὑποδοχὴν αὐτοῦ.—Εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐδόθη συμβουλὴ παρ' ὅλων τῶν αὐλῶν νὰ τὰ συμβιβάσωσι μὲ τὴν Ρωσσίαν διότι πρὸς ἐκείνην ὀφείλουν εὐλάβειαν ἥτις τοὺς ἠλευθέρωσεν.—Ὁ Βάττεμβεργ ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ἂν ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων δὲν θὰ δεχθῇ.

Ἐπειδὴ εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως δημοσιεύονται σκέψεις περὶ τῶν πατριαρχικῶν ἐρεθίζουσαι τὰς ἀντιπάλους μερίδας, τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἀπηγόρευσεν αὐταῖς τὴν δημοσίευσιν τοιούτων σκέψεων.

Διελύθη τὸ Γερμανικὸν Κοινοβούλιον ὡς ἐκ τῆς συζητήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ Αὐστρία κάμνει μεγάλους ἐξοπλισμούς.

Κατὰ τὸν «Χρόνον» ἡ Πύλη εἶνε ἀποφασισμένη νὰ προσκαλέσῃ τὴν βουλγαρικὴν ἀνθηγεμονίαν νὰ παραιτηθῇ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ ὑποστηριχθῇ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἡ Γαλλία συγκεντρόνει στρατοὺς εἰς τὰ σύνορα.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Δὲν ἠρκέσθη ὁ γέρων Ὄλυμπος εἰς τὸν σκοῦφον παρὰ ἐφόρεσε καὶ τὸ ὑποκάμησόν του. Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Λευκωσίας μάλιστα φαίνεται ὅτι ἐφόρεσε καὶ κάλσες. Ἡ ψύχρα τέλος πάντων τοῦ παρελθόντος ὀκταημέρου ἦτό τι πρωτοφανές· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραπονώμεθα ἀφοῦ κ' εἰς τοὺς Παρισίους συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ ὄχι μόνον ἐκεῖ παρὰ κ' εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην.

—

Μετὰ πλείστης ὅσης εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι τὰ περὶ τῆς καταρτίσεως Λέσχης ἐν Λεμησσῷ προχωροῦσι πάνυ εὐχαρίστως. Ὑπεγράφησαν συνδρομηταὶ μέχρι τοῦδε 70 περίπου ἡ δὲ συνδρομὴ πρὸς 1 1/2 λίραν κατ' ἔτος καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ 3 ἔτη. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο συνέλευσις τῶν συνδρομητῶν καθ' ἣν ἐτέθησαν διὰ γενικῆς συζητήσεως αἱ βάσεις τῆς Λέσχης ἐδόθη δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ ὄνομα «Ἕνωσις» καὶ ἐξελέγη διὰ πλειοψηφίας Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμη, Δημοσθ. Χατζηπαύλου, Γ. Μαλικίδου, Θ. Περιστιάνη, Π. Δ. Παπαδάκη, Γ. Παυλίδου καὶ Σπ. Ἀραούζου ἥτις θέλει συντάξει τὸν κανονισμὸν, ὅστις καὶ πάλιν θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰ μέλη πρὸς ἔγκρισιν, θα φροντίσῃ περὶ τοῦ καταλλήλου οἰκήματος καὶ περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν καὶ ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος.

—

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν θάνατον τοῦ ἐλλογίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Εὐρυβιάδου Δ. Φραγγούδη διαμένοντος ἐκεῖσε πρὸ πολλοῦ, προελθόντος ἐξ Εὐφλογίας. Ὁ μακαρίτης πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπηγγέλλετο τὸν μεγαλέμπορον ἐν Λεμησσῷ, κατόπιν ὅμως δυσμένειαι τῆς τύχης τὸν ἠνάγκασαν νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ξένα. Ἦτο ἀνὴρ λόγιος τὰ δὲ γραφόμενά του ἠρτημένα δ' ὕφους τινὸς ἀρχαϊκότητος διεκρίνοντο ἐπὶ καλλιεπείᾳ. Αἰωνία του ἡ μνήμη!

—

Λευκωσία. Τὸ παρελθὸν Σάββατον οἱ Λευκωσιᾶται ἐξύπνησαν καὶ εὗρον κατάλευκον τὴν Λευκωσίαν καὶ τὰς πέριξ πεδιάδας καὶ χωρία. Ἐστοιβάσθη χιὼν περίπου 5 δακτύλων.—Τὴν προπαρελθοῦσαν Τρίτην ἑσπέρας πρὸς τὴν Τετάρτην (7 Ἰαν.) ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς ἓν κηροπλαστεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Κκιοπρούπαση, ἐδέησε δὲ νὰ κατεδαφισθῶσι τὰ 2 παρακείμενα μαγαζία διὰ νὰ περιορισθῇ τὸ πῦρ. Βλάβη ἐγένετο περίπου 50—60 λιρῶν.

—

Ὁ κ. Σπῦρος Τελεβάντος ἐκ Λευκωσίας διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας ἐν Κτήματι Πάφου.

—

Θεατρικά. Χθὲς βράδυ παρεστάθη ἡ «Μαλβίνα» ἡ ὑπὸ τῆς ἀξιοτ. κ. Κασσάνδρας τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Ζήνωνος δραματοποιηθεῖσα. Ἐπιτυχὲς τὸ δρᾶμα διὸ καὶ συγχαίρομεν τὴν λογίαν κ. Κ. Ζήνωνος, καὶ ἐπιτυχῶς παρεστάθη, ὅλων τῶν προσώπων καλῶς ὑποκριθέντων τὰ πρόσωπα μ' ὅλην τὴν δυσκολίαν ἣν ἀπήντων ὡς ἐκ τῆς ὑπὸ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἠθοποιοῦ ὑποκρίσεως δύο προσώπων. Ἡ λύσις ὅμως τοῦ δράματος εἶνε λίαν λυπηρὰ καθ' ἡμᾶς, ἐν τῷ συνόλῳ δὲ τοῦ δράματος μένουσι κενά τινα.

Ἄπλετον γέλωτα προὐκάλεσεν ἡ κωμωδία «Ὁ Ἀραμπῆς» τοῦ Ι. Σουρῆ ἥτις ἐπέτυχεν ἀληθῶς ὡς παριστῶσα τοὺς ἄραβας ζητοῦντας μὲ ῥόπαλα ἐλευθερίαν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀγνοοῦν καὶ νομίζουν ὅτι πετᾷ καὶ δύνανται νὰ τὸ ἁρπάσουν.

Ἡ χθεσινὴ παράστασις ἦτο ἡ τελευταία εὐεργετικὴ καὶ ἀποχαιρετισμοῦ· πλὴν ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς δὲν ἐδόθη καὶ ἐνταῦθα μία παράστασις ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου. Μήπως τὸ νοσοκομεῖον ἡμῶν εὑρίσκεται εἰς ἀνθηροτέραν κατάστασιν τῶν ἄλλων καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης συνδρομῆς; Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ καλὰς ὑπὲρ τοιούτων σκοπῶν διαθέσεις ἐπιδεικνύμενος [illegible] θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἔχομεν δίκ[illegible] καὶ ὅτι θὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν πρότασίν μας.

Θεωροῦμεν προσέτι καλὸν νὰ κρατηθῇ ἀκόμη ἐπί τινας ἡμέρας ὁ Θίασος διὰ νὰ δώσῃ 8–10 εἰσέτι παραστάσεις, διὰ νὰ μὴ μᾶς εὕρωσιν αἱ προσεχεῖς ἡμέραι ἀνευ οὐδεμιᾶς τερπνῆς καὶ ὠφελίμου διασκεδάσεως.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θέλει παρασταθῇ ἡ «Γαλάτεια» ὑπὲρ τοῦ ἀξιολόγου ἠθοποιοῦ κ. Π. Τσούκκα ὅστις καὶ πρώτην φορὰν θὰ λάβῃ μέρος ἐν ταῖς ἐνταῦθα παραστάσεσιν. Ὁ κ. Π. Τσούκκας ὁ ἄλλοτε μέλος τοῦ ἰδίου θιάσου φημίζεται ὡς εἷς τῶν καλλίστων ἠθοποιῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας θὰ συρρεύσῃ ἀθρόον ὅπως τιμήσῃ καὶ συγχρόνως συνδράμῃ καὶ τὸν καλὸν τοῦτον νέον.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Θλιβερὸν ἄκουσμα παντὶ φίλῳ καὶ συγγενεῖ διεδόθη ἀπροσδοκήτως σήμερον ἀνὰ τὴν πόλιν! Ὁ δυστυχὴς φίλτατός μοι καὶ συγγενής μου Εὐρυβιάδης Δ. Φραγγούδης ἐτελεύτησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐτελεύτησεν ὁ ἀξιόλογος συμπολίτης μας, ὁ εὐπαίδευτος, ὁ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν, ὁ γενναῖος τὴν καρδίαν, φίλτατος συμπολίτης, προσβληθεὶς ὑπὸ

Εὐφλογίας καὶ θάπτεται σήμερον εἰς τὴν ξένην ὅπου ἀνθρώπινοι συμφοραὶ τὸν ἐκράτουν, Εὐριβιάδης Φραγκούδης, πλησίζωος, διότι μόλις ἦγε τὸ 56 τῆς ἡλικίας του ἔτος· διέμενε πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐξασκῶν τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα διὰ καλάμου εὐπετοῦς, διὰ γλώσσης καλλικελάδου, δι' ἀρχῶν τιμίων· Πρόχθες ἀκόμη ἀνέγνων ἄρθρον σου πλῆρες φαντασίας, πλῆρες δακρύων, καὶ θρηνῳδιῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Κυπριανοῦ! Ἐδάκρυσα τότε, ἀλλὰ σήμερον εἰς τὸ ἄγγελμα τοῦ κληροῦ θανάτου σου, ὦ φίλε μοι ἀχώριστε, ὦ φίλε μεθ' οὗ τεσσαράκοντα ἔτη συνέζησα καὶ τεσσαράκοντα ἐτῶν φιλίαν τρέφον, δὲν ἔχω δάκρυα τὰ ῥεύσωσιν τῶν ὀφθαλμῶν μου! ἡ καρδία μου συνετρίβη, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐστείρευσαν, κατέλαβέ με καὶ συνέσφιγξέμε ἡ θλῖψις ἐκδηλουμένη ἐν τοῖς λυγμοῖς μου! Ἤλπιζα ὅτι θά σε ἐπανέβλεπον ζωηρὸν, μὲ τὸ εκστράπτον βλέμμα σου, μὲ τὴν οὐράνιον εὐφυΐαν σου, μὲ τὰς τερπνὰς εὐφυολογίας σου, μὲ τὸ πνεῦμά σου τὸ ὑψηστον, ὅπερ διεχύνετο ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ τῇ συναναστροφῇ σου τῇ πλήρει εὐγενείας!

Ἀλλ' εἶμαρτό σοι ν' ἀποθάνῃς ἐν τῇ ξένῃ! ν' ἀποθάνῃς μακρὰν συγγενῶν καὶ φίλων, μακρὰν ἐκείνων οἵτινες σ' ἐγίνωσκον καί σε ἐξετίμων καί σε ἠγάπων! ἔπεσες ἐνῷ ἡτοιμάζεσο νὰ ἐγερθῇς! Τίς ἔκλεισέ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς φίλτατέ μοι, καὶ τίς ἠκολούθησε τὴν ἐκφοράν σου, καὶ τίς ἐνοσήλευσέ σε, ὦ ἄνερ ὅστις ἐγεννήθης ἐν τῇ εὐτυχίᾳ, ἔζησας τιμώμενος, αἰφνίδιος καὶ γενναίως τὸ χρῆμά σου διανέμων, οἷς ἐξητούμεθα τὴν συνδρομήν σου; — Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πόλει τῆς πρακτικότητος, εὗρες περίθαλψιν εὗρες ὕδωρ ἐν τῇ δίψῃ σου; Εἶχες πόσε τὴν φιλίαν, καὶ τὴν στοργὴν τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες ἐγίνωσκόν σε καὶ ἐτίμων σε; Ἐκεῖ ἔζης ἄγνωστος, διήρχεσο ἀπαρατήρητος καὶ ἐθαυμάζεσο μόνον ὅταν τὶ φλογώδη καὶ πλήρη αἰσθήματος ἄρθρα σου ἔγραφες ὑπὲρ τῆς πατρίδος σου. Ἀλλ' ἂν ἐκεῖ ἔρημος καὶ λάθρα βιῶν, δὲν ἐχύθησαν δάκρυα καὶ δὲν ἠκούσθησαν στόνοι, ἐνταῦθα θὰ ῥαγῶσιν αἱ καρδίαι μας, θὰ πενθήσωμεν, καὶ θερμὰ δάκρυα ῥέουσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας! τίς ἐρωτᾷ πλέον περὶ σοῦ; ὅσοι θρηνοῦσι σήμερον, ὅσοι στενάζουσι ἐπὶ τῇ συμφορᾷ! εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, συγγενεῖς καὶ φίλοι εἰλικρινεῖς οἵτινες σὲ ἠγάπησαν καὶ σοῦ πάντοτε ἐμνημόνευον, ὦ τῆς σκληρᾶς εἱμαρμένης καὶ τῆς εὐγενεστάτης φιλοτιμίας θύμα! ὁ θρηνῶν σε, δὲν εἶναι μόνον φίλος σου ἀλλὰ καὶ συγγενὴς, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέτης σου· εἶναί σοι ὁ ἀχώριστος ἐν τῇ ζωῇ φίλος σου.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 15)25 Ἰανουαρίου 1887.

Φίλη Σάλπιγξ (Ἐκ Λαρ. 27 Ἰαν. 87).

Βουλευτικὴ Κολυμβήθρα.

Βαπτισθέντες ἐν τῷ ὕδατι, τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τῶν πατριωτῶν των, οἱ νεοφώτιστοι βουλευταί μας ἐσμὲν βέβαιοι, ὅτι εἶναι καὶ Μύσται τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος συμβόλου, ὅπερ ἐστὶν· Ἡ παντὶ σθένει προστασία τῶν συμφερόντων τῆς ταλαιπωρουμένης πατρίδος.

Ἐκ τῆς βουλευτικῆς κολυμβήθρας, εἴδομεν ἐξερχομένους, φιλολόγους, δικηγόρους, λογίους καὶ ἐμπόρους, ὑπὸ τὸ ὄνομα Βουλευτὰς, κρᾶμα τωόντι ἐπιστημονικὸν, πρὸς τὸ ὁποῖον ἅπασα ἡ νῆσος ἐνατενίζει, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀπεκδέχεται τὰ πολλὰ καὶ καλά.

Ἀνάγκας ἡ πατρὶς ἔχει ἀπείρους καὶ πολλαπλᾶς καὶ χρήζει ἀμέσου θεραπείας διότι εὑρίσκεται πρὸ πολλοῦ εἰς μαρασμὸν καὶ ἐξόντωσιν, ἥτις παρουσιάζεται καθεκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, διὰ τῶν δημοσίων κηρύκων ἐκποιοῦντων τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα τοῦ δυστυχοῦς νησιώτου.

Κύριοι Βουλευταὶ, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ, ἐνεργήσητε, πᾶν ὅ τι συμφέρει, εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ καθεστῶτος, καὶ μετὰ τῶν ἐπισήμων συναδέλφων σας προσπαθήσητε, εἰς τὸ νὰ καταστῇ ἡ νῆσος εὐημεροῦσα καὶ εὐτυχοῦσα.

Τὰ τῆς εὐημερίας μέσα, εἶναι γνωστὰ ὑμῖν, ἀλλ' ἐπιτρέψατε νὰ σᾶς τὰ ὑπενθυμίσωμεν καὶ πάλιν διότι γνωρίζομεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου, δηλαδὴ ἐκφράζοντες δημοσίᾳ τὰ παράπονα ἡμῶν, αἰσθανόμεθα ἐλάφρυνσιν τούτων.

Μελέτη τῆς Οἰκονομικῆς καχεξίας τῆς νήσου, καὶ θεραπεία αὐτῆς.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ φόρου, ὡς ἀνυποφόρου.

Προαγωγὴ τοῦ κυρίου παράγοντος τῆς νήσου, τῆς Γεωργίας, ἥτις κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ἔπαθε σχεδὸν ὁλικὴν ἔκλειψιν, ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως μέσων πρὸς ὑποστήριξιν.

Σύστασις μιᾶς Γεωργικῆς τραπέζης. Καθαρισμὸς τῶν ποταμῶν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ γεωργοῦ, ἀντικατάστασις τοῦ φόρου τῆς Δεκάτης, διά τινος συστήματος εἰσαχθέντος ἐσχάτως ἐν Ἑλλάδι.

Ὑποστήριξις τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, καὶ ὤθησις πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς διὰ μιᾶς ἐνιαυσίας ἐκθέσεως ἐγχωρίων βιομηχανημάτων.

Βελτίωσις τῶν τῆς ἐμπορίας μέσων, διὰ τῆς παραχωρήσεως εὐκολιῶν.

Σύνταξις κανονισμοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐν Κύπρῳ καπνοφυτείαν, καὶ ἐξεύρεσις μέσων πρὸς προαγωγὴν, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν φόρων τῶν ἐπιτοπίων καπνῶν, καὶ προσθέσεως φόρου, ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων. διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὁποίων, μυθώδη ποσὰ ἐξάγονται. καὶ ἐκμυζᾶται ὅλον τὸ αἷμα τοῦ Κυπρίου. Ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ξένων οἰνοπνευμάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν εἶναι ἁπλῶς δηλητηριώδης χυμὸς, ὅστις εἰσερχόμενος εἰς τὰ καζάνια τῶν ρακοκατασκευαστῶν, πωλεῖται εἰς τὸ δημόσιον ὡς ρακὴ· καὶ τοῦτο συντείνει εἰς τὸ νὰ πωλεῖται τὸ φυσικωτάτωτον ποτὸν ἡ τζιβανία εἰς εὐτελεστάτην τιμὴν καὶ εἰς τὸ νὰ ἐπενεργῇ δηλητηριωδῶς εἰς τοὺς φιλοπότας.

Εἴθε. Εἰς ὦτα ἀκουόντων.

Ἐν Λίρνακι τῇ 12 Ἰανουαρ. 1887.

Πρὸς τὴν φίλην «Σάλπιγγα».

Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην νύκτα συνέβη ἐνταῦθα ἡ ἑξῆς κλοπή.

Ὁ βιολάρης Σωτήρης ἔπαιζε βιολὶν εἰς τινα σκυλλόγαμον, ἡ δὲ σύζυγός του εὑρίσκετο ἐν τῇ οἰκίᾳ μόνη μετὰ τοῦ μικροῦ υἱοῦ της, ὅτε ἤκουσε κρουομένην τὴν θύραν καὶ νομίσασα ὅτι εἶνε ὁ σύζυγός της ἠρώτησεν. «Ἐσὺ εἶσαι Σωτήρη μου;» λαβοῦσα δὲ ἀπάντησιν καταφατικὴν ἤνοιξεν. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ συζύγου εἰσῆλθον δύο ἄλλοι· οἵτινες ἀμέσως τὴν ἐσκέπασαν μὲ ἕνα καπόττον καὶ τῆς ἔκλεισαν τὸ στόμα, ἔπειτα ὁ εἷς ἐκράτει αὐτὴν, ὁ δὲ ἕτερος ἀφήρεσεν ἐκ τῆς οἰκίας ἓν κιβώτιον περιέχον περὶ τὰς εἴκοσι λίρας καὶ ἀνεχώρησαν, ἀφήσαντες τὴν δυστυχῆ γυναῖκα σχεδὸν λιπόθυμον. Ὁ εἷς τῶν κλεπτῶν ἀπὸ τὴν βίαν του ἐφόρεσε τὴν παντοῦφλαν τῆς γυναικὸς ἀντὶ τοῦ ὑποδήματός του, ὅπερ ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Συνελθοῦσα ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ φόβου ἐφώναξεν, ἀλλ' οἱ κλέπται ᾤχοντο ἀπιόντες. Ὁ κ. Πλάτνερ ὅστις τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὡς προσωρινὸς ὑπαστυνόμος Λάρνακος, τοῦ κ. Ἄμιετ μετατεθέντος προσωρινῶς εἰς Λευκωσίαν, ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ μέχρι σήμερον, καθ' ὅσον γνωρίζω δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς τολμηροὺς κλέπτας, τοὐλάχιστον ἐκ τοῦ ὑποδήματος.

Πρὸ δέκα περίπου ἡμερῶν ἡ μυριόστομος φήμη διέδιδεν ὅτι Κύπριός τις ἀποθανὼν ἐν Καλλιφορνίᾳ κατέλιπε περιουσίαν 100,000 λιρῶν ὁ δὲ ἐνταῦθα Γ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἀναζητήσας εὗρεν ἐν Λάρνακι πενητεύοντα τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀποθανόντος καὶ τῷ ἀνήγγειλε τὴν εὐχὴ δυσάρεστον ταύτην ἀγγελίαν. Κατήντησε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ἔλαβον καὶ ἐγὼ τὸν κάλαμον ἵνα δημοσιεύσω τὴν εἴδησιν ταύτην καὶ συστήσω τῷ εὐτυχεῖ κληρονόμῳ νὰ μὴ ληρομονήσῃ τοὺς πτωχοὺς ἀδελφούς του καὶ τὴν γενέτειραν αὐτοῦ πόλιν, ἀλλὰ νὰ ἱδρύσῃ κανὲν πτωχοκομεῖον ἢ νὰ βοηθήσῃ τὰ σχολεῖα, ὅτε αἰδήμων ἡ ἀλήθεια, ἥτις δὲν ἀγκιστρᾷ νὰ δεικνύηται γυμνὴ εἰς τὰ ὄμματα τῶν πολλῶν, μοὶ ἀπεκαλύφθη ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ γυμνότητι ὅτι ἤδη. Κύπριός τις ἐκ Λάρνακος ἀποδημῶν ἀπὸ 50 σχεδὸν ἐτῶν ἔγραψεν ἐξ Ἀγ. Φραγκίσκου τῆς Καλλιφορνίας εἰς τὸ ἐνταῦθα Προξενεῖον διὰ νὰ μάθῃ ἂν ζῇ ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀδελφός του. ἄγνωστον ἂν εἶνε πλούσιος ἢ πτωχός· Ἰδοὺ τὸ πᾶν. καὶ ὅμως φαντάσθητε πόσον παραμορφόνεται ἡ ἀλήθεια εἰς ἐλίγα μόνον λεπτὰ καὶ ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νεολόγος.

Φίλε Κύριε Συντάκτα τῆς »Σάλπιγγος».

(Ἐκ τῆς Μ. Μαχαιράδος 7 Ἰαν. 87.)

Ἀναγνοὺς τὰ ἐν τοῖς δύο τελευταίοις φύλλοις, τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 104 καὶ 105, τῆς ἐριπίμου ἐφημερίδος σας περίεργα καὶ ὅλως ἀληθῆ ἀδικήματα, γινόμενα ἐπὶ τῶν ἀμπελουργῶν ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιθυμῶν δὲ καὶ ἐγὼ νὰ διαφωτήσω ὑμᾶς καὶ περὶ ἄλλων ἀρκετῶν, ἅτινα γίνονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὀρεινῇ. γράφω ὑμῖν τὴν παροῦσάν μου μετὰ τῶν ἑξῆς πληροφοριῶν, ἃς δὲν ἀναφέρετε καὶ τὰς ὁποίας παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε ἐν τῇ ἐφημερίδι σας.

Τὸ πρῶτον ἀδίκημα, ὅπερ ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν οἰνοποιῶν, εἶνε ὅτι δὲν ἰσχύει ὁ περὶ τῶν ἐρυθρῶν οἴνων νόμος, ἀλλ' ἅπαντες, κἄντε ἐρυθροί, κἄντε μαῦροι, τάττονται ἐν τοῖς μαύροις καὶ εἷς φόρος πληρόνεται ἐν διαφόρῳ ποιότητι. Δὲν εἶναι μέγα ἀδίκημα τοῦτο;

Ἄλλο θέλω γνωρίσῃ ὑμῖν. Ὁ ἐκτιμητὴς τῆς Κυβερνήσεως μόνος, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ χωρίου, ἐκτιμᾷ τὸν ἐν τῷ πίθῳ οἶνον, οὐδένα δὲ ἄλλον δέχεται, διότι αὐτὸς μόνος εἶναι ἀλάνθαστος. Τὶ συμβαίνει δὲ τότε, ἀφοῦ καὶ τοῦ ἰδίου κατασκευαστοῦ ἢ καὶ ἄλλου ἐκτιμητοῦ δὲν πιστεύει; προσθέτει μεθ' ὅλων τῶν κατακραυγῶν τοῦ χωρικοῦ, ὅσον θέλει κατὰ τὸ δοκοῦν. Τοῦτο δὲ τρανῶς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι, ἂν καὶ δέκα ἐκτιμηταὶ ἔλθωσι, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, πάντες θὰ εὕρωσι πάντοτε καὶ παντοῦ περίσσευμα, οἱ οἰνοκατασκευασταὶ ἑκόντες ἄκοντες δέχονται τὸ περίσσευμα διὰ τὴν δυσκολίαν τῆς μεταγγίσεως, τῆς χωρητικότητος καὶ τοῦ βάρους τῆς κούζας· καὶ τοῦτο, διότι ἐκτιμηταὶ διορίζονται οὐχὶ ἄνθρωποι πολυπράγμονες, ἀλλ' ἀδαεῖς μεσαορῖται, ὡς συνέβη ἐφέτος.

(Εἷς κάτοικος τῆς ὀρεινῆς).

ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ

Ἐὰν ἡ Ἱστορία εἶναι πολύτιμος φάρος ὁδηγῶν τὴν διάνοιαν ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους τοσούτων αἰώνων, ἐὰν ἡ Ἱστορία εἶναι τὸ θαυμαστότερον τηλεσκόπιον ὅπερ παρουσιάζει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ παρατηρητοῦ πανόραμα οὐ μόνον ἑνὸς ὁλοκλήρου κόσμου ἀλλὰ καὶ σειρὰν ἀτελεύτητον τῶν σπουδαιοτέρων, τῶν μᾶλλον ἀξιομνημονεύτων γεγονότων τῆς ἀνθρωπότητος, τῶν διαπραχθέντων οὐχὶ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, οὐχὶ ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐποχῇ, ἀλλ' ἐν διαστήματι ἑκατονταετηρί-

δων ὅλων. αὕτη παρίστησιν ἡμῖν τὴν Κύπρον τῆς ἀρχαιότητος τὴν Κύπρον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, χώραν μεγαλεῖον, πολυτισμοῦ καὶ εὐμαρείας. Τάσσει αὐτὴν μεταξὺ τῶν μᾶλλον ὠκημένων χωρῶν, τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων. ἐκτίθησιν ἡμῖν ταύτην χώραν διοικουμένην ὑπὸ 9 βασιλέων Ἑλλήνων, ἐν ἢ πλεῖσται πόλεις πολυάνθρωποι καὶ εὐδαίμονες ἦσαν ἀνεγηγερμέναι, θεμελιωθεῖσαι ὑπὸ Ἑλλήνων, ὧν φέρουσι καὶ τὸ ὄνομα.

Ἡ ἑλληνικὴ ἐπικράτησις διαρκέσασα ἐπὶ 9 αἰῶνας, ἴσον χρόνον τῆς τῶν ἐπίσης Ἑλλήνων Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων, ἄπειρως δὲ πλειότερον πάσης ἄλλης δυναστείας, διετέλεσεν ἡ περικλεεστέρα καὶ γαληνιωτέρα, ἅτε ἀγωνισαμένη ἀδιαλείπτως τὸν ἀγῶνα τῆς ἡμερώσεως, ἐπαγήσασα αἰωνόβια διαβάσεως ἴχνη, καὶ ἀναδείξασα τὴν Κύπρον ἀκρέμονα τοῦ Ἑλληνικοῦ δένδρου καὶ ζῶν μέλος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν εἶνε ἔργον τῆς παρούσης κρίσεως ν' ἀριθμήσω τὰς ἀρχαίας πόλεις τῆς Κύπρου ὧν ἄλλως τε τὰ ὀνόματα εἰσὶ τοῖς πᾶσι προσιτὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Μεγάλη ἔλλειψις ὅσον ἔνεστι ἀπηκριβωμένης Ἱστορίας τῆς Κύπρο ἀνεπληρώθη διὰ τῆς νεωστὶ συγγραφείσης χωρογραφίας καὶ Ἱστορίας ὑπὸ τοῦ ἐλλογίμου κ. Εὐρ. Ν. Φραγκούδη. Καίπερ μὴ ὑπαρχουσῶν ἀκριβῶν καὶ σαφῶν εἰδήσεων περὶ τῆς κατὰ διαφόρους αἰῶνας καταστάσεως τῆς Κύπρου, τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἀτελῶς ἢ ἀδαῶς ἢ μεροληπτικῶς συγγραφείσης, ἴσως ἔνεκεν καὶ τῆς ἐλλείψεως αὐθεντικῶν πηγῶν, ὁ κ. Φραγκούδης ἔχων καὶ γνώσεις ἀρκετὰ εὐρείας περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, συνέλεξε μετὰ ἐμβριθοῦς μελέτης τὰς ὀρθοτέρας σημειώσεις τῶν ἱστορικῶν καὶ μετὰ πολλῶν ἰδίων σχολίων καὶ γλαφυρῶν κρίσεων ἀπετέλεσε δίτομον ἱστορίαν, ἧς τὸ μὲν πρῶτον μέρος πραγματεύεται περὶ τῶν ἀρχαίων τῆς Κύπρου πόλεων μετὰ προλόγου ἀξιολόγου, τὸ δὲ δεύτερον εἶναι τὸ κυρίως ἱστορικόν. Ἡ συγγραφὴ αὕτη καθίσταται πολύτιμον ἀπόκτημα παντὸς Κυπρίου, διότι, δύναταί τις εἰπεῖν, εἶναι ἡ ἐντελεστέρα ὅσων συνεγράφησαν, ῥίπτουσα φῶς ἐπὶ πολλῶν σκοτεινῶν περιόδων, μεγάλην κεκτημένων ἱστορικὴν σημασίαν, ἃς ἄλλοι μὲν τέλεον παρεσιώπησαν, ἄλλοι δὲ ἀνακριβῶς περὶ τούτων ἐπραγματεύθησαν. Οἱ δύο οὗτοι τόμοι εἰσὶν ἐκτεθειμένοι πρὸς πώλησιν καὶ εἰς τὰς τρεῖς πόλεις τῆς Κύπρου, ἀλλ' ἡ ἐνταῦθα ἐπιδεικνυμένη ὀλιγωρία πρὸς τὰ φιλολογικὰ ἔργα εἶνε ἀναξία τόπου ἔχοντος σπουδαῖον ἱστορικὸν παρελθόν. Ὁ συγγραφεὺς ἀντὶ νὰ δυσφορήσῃ, μίαν μόνην λεπτὴν παρατήρησιν ἐποίησε πρός τινα φίλον του γαλλιστί. «Chypre n' est pas riche pas même pour payer son histoire»-ἡ Κύπρος δὲν εἶναι πλουσία οὔτε ὅπως πληρώσῃ τὴν ἱστορίαν της.

Μόνον ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἐποχῆς ἡ ἀκμὴ τῆς Κύπρου εἶχε περιέλθει εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον, διότι καὶ ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν τοῦ Βυζαντίου Ἑλλήνων Αὐτοκρατόρων ἤτο μὲν ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ εἰς πολλῷ ἀκμαιοτέραν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν θέσιν ἢ ἐπὶ τῶν ἐπακαλουθησασῶν ξένων δυναστειῶν, δὲν εἶχεν ὅμως οὔτε τὸν αὐτὸν πληθυσμὸν οὔτε ἐν τῇ αὐτῇ ἀκμῇ διατηρουμένας πόλεις, οὔτε ἰσαρίθμους ταῖς τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ἕνεκεν τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς εἰς τοὺς Ρωμαίους, οἵτινες καὶ τὴν ἀπεγύμνωσαν.

Καὶ τὸ ἀρχαῖον τοῦτο μεγαλεῖον τῆς Κύπρου δὲν ἦτον ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἔχουσι θρόνον κατεσκευασμένον μὲ ὀστᾶ καὶ κρανία ἀνθρώπινα, ἀλλὰ μεγαλεῖον ἠθικόν, οὗ κρηπὶς ἦτον ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὧν τὰ φῶτα οὐδέποτε ἀπεσβέσθησαν ἐκ τῶν παγερῶν ἀνέμων τῶν εἰσρευσάντων κατακτητῶν, ἐπιρριψάντων βροτολοιγὸν πάγος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, πέπλῳ δὲ πένθους περιβαλόντων φύσιν καὶ οὐρανὸν ἄλλοτε γελόντα καὶ ὑπὸ δόξης φωτιζόμενον.

Τεκμήρια ἀναμφίρρηστα τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου καὶ πλούτου πρόκεινται τὰ ἀναρίθμητα κειμήλια, τὰ ὁποῖα, ἄλλα μὲν ἐν τάφοις, ἄλλα δὲ καλυφθέντα ὑπὸ τὰ ἐρείπια πόλεων καὶ ναῶν μεγαλοπρεπῶν, ἀφιερωμένων εἰς τοὺς θεούς, ἀπαραμίλλου τέχνης καὶ θαυμασίας ἀρχιτεκτονικῆς, ἐξεθάπτοντο ὑπὸ τῶν ἐπιδρομέων ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων, κοσμοῦντα [illegible] τῆς Εὐρώπης μουσεῖα καὶ ἔχοντα οὐ [illegible] σπουδαίαν ἱστορικὴν σημασίαν, ἀλλὰ καὶ μεγίστην ὑλικὴν ἀξίαν. Πλέον δὲ ἢ ἅπαξ ἐξυπηρέτησαν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν μᾶλλον τῶν σπανίων ἀρχαίων βιβλίων, τὰ ἀνασκαφέντα καὶ εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀποδοθέντα ταῦτα μνημεῖα· ἡ δὲ Κύπρος κατὰ διαφόρους ἐποχὰς παρέσχε τοῖς ἀρχαιολόγοις οὐχὶ ὑποβολιμαῖα κείμενα ἀλλ' ὅλας σελίδας τῆς ἑαυτῆς ἱστορίας γεγραμμένας ἐπὶ λίθων.

Τοιαύτη ἦν ἡ καταπληκτικὴ πληθὺς τῶν ἀρχαίων τούτων κειμηλίων, ὥστε ἐὰν αἱ γαῖαι τῆς Κύπρου ἀνεβλάστανον ἀντὶ δένδρων ἀγάλματα, σαρκοφάγους, σκῆπτρα, διαδήματα, ἀργύλυφα διάφορα, κοσμήματα πολυτίμων μετάλλων, τέχνης λεπτυτάτης, ἀγγεῖα παντοίου σχήματος καὶ μυρία ἄλλα ὅσα, βεβαίως θὰ ἐξηφανίζοντο ἐκ τῶν ἀκαταπαύστων συλλογῶν, λυσσωδῶς ἐπιδιωκομένων ἐν διαστήματι ὁλοκλήρων αἰώνων. Καὶ ὅμως μέχρις ἡμῶν ἐνυπάρχουσι τοιαῦτα πολύτιμα εὑρήματα, ἐκθαπτόμενα ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Ἡλίκη διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀχαίας Κύπρου καὶ τῆς ἐνεστώσης! Ἀντὶ ἑκατοστύος πόλεων ἀκμαζουσῶν, τρεῖς μόνον πολίχνας καὶ ἴσας κωμοπόλεις διασώζει καὶ διαφόρους ἐσπαρμένας ἀσήμους καὶ μικροσκοπικὰς κώμας, ἁπάσας ἐν θλιβερᾷ καταστάσει διατελούσας. Μήπως μετατοπίσθη ὁ ἀρχαῖος αὐτῆς οὐρανὸς τὴν δὲ τούτου θέσιν κατέλαβεν ὁ τῆς Σαχάρας ἢ ἄλλης τινὸς ἐρήμου, αὐχμηρᾶς καὶ γεγυμνωμένης χώρας; ἢ διότι ἐπαύσατο ὁ τῆς ἐλευθερίας ἀὴρ νὰ συρίζῃ ἡδέως εἰς τὰ δάση αὐτῆς, νὰ ἐμψυχώνῃ τὴν γένεσιν καὶ παραγωγὴν καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς φύσιν νὰ καθιστᾷ γελόεσσαν καὶ εὐτυχῆ;

Λεμεσῷ 10 Ἰανουαρ. 1887.

Ν. Δ. Φ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Πρώτη ὑπῆρξα σύζυγος τοῦ ἰσχυροῦ Κρονίδου
καὶ θῦμα φρικωδέστατον ἔνεκα τοῦ ἰδίου.
Ὁ ἀπηνὴς δὲν μ' ὤκτειρεν, ἂν τῷ 'σφάλα πρωτίστως,
ἀλλ' ἔρριψεν τὴν δύσμοιρον κατέπτιον ἀπλήστως.
Τὸ ὄνομά μου εὔκολον ἂν θέλῃς νὰ χωρίσῃς
δύο λέξεις τῆς γραμματικῆς ἀμέσως θ' ἀπαντήσῃς.
Ἡ μία εἶν' ἐπίρρημα ἡ ἄλλ' ἀντωνυμία
τὸ ὅλον μου τὴν φρόνησιν σοὶ ἐπιβάλλει ποίας;

Λευκωσία. Α. Α.

Λύσεις καὶ λιτῆρες τῶν παρελθ.

Τοῦ αἰνίγματος: ἡ λέξις φιάλη — ρίλη. Τοῦ προβλήματος: ἀπωλέσθη ἔλαιον 70 ὀκ. (Μ. Ι. Εὐθύβουλος; καὶ Κ. Π. Ἀλεξίου).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασία ἄπιστα τὸ γομ.	γρ.	150—155
» συνήθη	»	120—140
» κόκκινα	»	45—80
[illegible]	[illegible]	[illegible]
σταφίδες ξηραί »	»	55—60
» βραστ[illegible]	»	45—48
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ Χαλ. κατ. γρ.		115—116

(*Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132*)

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελιδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλαβάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.—Ἐν Τριπώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἠλιάδης διδάσκαλος Λιονταρίσσου.—Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίκης

ἘΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καΐρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαρκουντάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»